

1. helyezett: Papp Csenge Borbála

(Szabadhegyi Magyar-Német Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Gimnázium)

bent

az emberek újra
bent vannak
egyedül
egy fűtött szobában
takarók alatt
bebugyolálva
a melegben
és fáznak
mert a maszkot
még régen
a szívükre
nem a szájukra tették

most nincs
senki ott
aki lefejtse onnan
aki szeresse őket
ezért az emberek
gyógyulni kezdenek
ölelni magukat
mert a csendben
gyerekzsivaj
autóduda
és kiabálás
nélkül
magukat hallják csak
és rájönnek
nem egyedül
hanem önmagukkal vannak

telefon

kérlek kérdezz mindent
hogy vagyok
mit ettem
alszom-e eleget
kérdézd
mit tennék
hogyan ölelnék
ha itt lennél
hogyan mosolyognék
nem csak szemmel

szájjal
és kérdezd azt is
hogyan bírom
egyedül
naphosszat
mennyit sírok
mennyit bambulok
üresen a falnak
csak magam elé
vagy az órára
azért hogy
mégis
mennyi idő
van addig
amíg majd
újra vége lesz

és hívj és kérdezz
mindent amit tudsz
a csöpögő esőt
a táncot
a szomszédok zaját
mindent csak
egy dolgot
ne kérdezz
azt hogy milyen
nap van ma
mert arra már
nem mindig
tudok válaszolni

2. helyezet: Timár Nelli

(Győri SZC Krúdy Gyula Turisztikai és Vendéglátóipari Technikum)

Kicsit azért mindenki

Kávégőzzel üdvözölt hideg ébredés
-a reggelim, bizonytalanság és kétely
töltőanyagom pár falat fél/elem
halványan ugyan, de létezem.

Szív -és érvrendszerem e
meszes csöndet nem bírja
négy fal között faltól falig
monoton csapongva.

Kalitkába zárt madár
most minden ember
égbe szállni nem tud
nem mer.

Időfolyam fullaszt
óráim ketyegnek
sz/árnyaim levetve
zuhanva tengerbe.

Nem merültem mélyre
magam lettem torz tükör
darabjaim összetéve
saját valóm üdvözöl.

Falra hányt sorsokat
látni idelent
csendes utcákon
fáj/dalom éneklek.

Valami hiányzik
most épp minden
az élet, a pezsgés
vibráló létezés.

Mit tesz létünkkel
e monoton elegy

-végtelen időben
eltűnt életek.

Társak nélkül a világ is
fekete-fehér alakzat
nincs ki/színezi
mindennapjainkat.

Minden út új
nehéz és járatlan
„uraink” parancsa
gyakorta váratlan.

Meddig gördül
tovább így az élet
fejünk csak ürül
mennek az évek.

Jöhetne már
égető tisztítótűz
érkezhetne a
posztmodern messiás.

Mert várja már mindenki
hogy kifakítson a nap
elfújjon a szél
elmosson az eső.

Lesz még itt forró
heves szabadság
gyöngyöző életek
újjászületett végtelen.

Fogok én még állni
tajtékos vizű tengerekben
szénaillatú nyarakban
izzasztó melegben.

És tudja meg mindenki
mekkora felszabadulás
tisztaság és felhőtlenység
égbolt ízű boldogság vár.

Dallamos lesz a csendesség is,
mikor újból vény nélkül lehet miénk a világ.

Tükröm, tükröm, **alteregóm**

-Mióta dézsával öntik arcomba ezt a tengernyi
szabadidőt, olyan elfoglalt lettem,
hogymagamra is alig jut valami.

**-Nos... Pedig annyira nagyra voltál magaddal,
azt gondoltam, hogy egy szimpla időbeosztással
nem lesz probléma, pláne neked.**

**Mondhatni, akkora volt az arcod
az egész mizéria elején, hogy
a Walesi bárdok ráférhetett volna.**

Kétszer.

-Tele a zsebem a hónapokkal,
mégis alig történik valami.

-Ez most egy paradoxon?

-Igen. Nem.

-Igen? Nem?

Ki mondja? Én? Jómagam?

-Hagyj már levegőt nekem is. Kösz.

-Nyugodtan, de a maszkodat le ne vedd!

-Ha visszatekintek, szinte semmi sem változott.

**-Amúgy filozofálgatás helyett lehetne benned
egy kis rendszer, azt tudod, hogy májusban érettségi?**

Megint itt körmölsz a határidő előtt egy nappal

**a másnapi történelem feleleted margójára,
és azt hiszed, megváltod a világot.**

**Foglalkozhatnál tételekkel, térgeometriával
meg hasonló korszakalkotó dolgokkal.**

-Már csak erre volt szükségem, köszönöm.

Roszsabbal össze sem zárhattak volna.

-Mindig össze vagyunk zárva, nem?

**Csak olyankor elvakít a sok „egyébmás”
és elfelejtesz rámgondolni.**

**Tudod, én is te vagyok,
bármilyen kellemetlen neked.**

**Minden, ami benned rossz, az bennem jó,
és ami bennem jó, az bennem rossz.**

Élet vagy mi. Jó kis klisé, nem?

-Na most volt elég, szívem szerint darabokra törném
ezt a tükröt, de eléggé aggasztana az a hét év balszerencse.

-Aggódás. Pontosan. Lételemed.

-Nem igaz. Miért kellene rád hallgatnom?

-Költői kérdés volt ugye? Én ismerlek a legjobban.

**A cselekedeteid nagy része nem tud megvalósulni,
csak gondolatfoszlány marad.**

**Mindent csak feltételes módban
mersz megtenni.**

**Nem kell kapaszkodókat keresni,
velem szemben úgyszíves esélyed
megnyerni ezt a bújócskát.**

Nézz inkább a szemembe.

Ez az. Kellemes, nem?

Szeretsz te a kis világodban, kár tagadnod.

-Persze, hogy szeretek,
ennyi nyüzsgés között kijár egy kis nyugalom.

De most, hogy semmi pezsdítő nincs
az életemben és az az egyetlen szórakozásom,
hogy a tükörbe bámulva magamhoz beszélek...

Visszatérnék végre a megszokott életbe.

-A megszokott milyen? Jó?

-Persze.

-Próbáltál mást is?

-Hát.

-Tudom. Tudod te is magadról.

**Nehezen lépek ki, vagyis lépsz ki
a kényelmes szokások óvó erődjéből.**

Az ismeretlen dolgok gyakran félemlítenek meg.

**Aktuális és megnyugtató
a bezártság és a szabályok mögé bújni.**

Van mire fogni a dolgokat.

-Felelnem sem kell.

-Minden az arcodra van írva.

**Meggypiros lettél, pedig semmi
egetrengetőről nem beszélünk.**

Gyakran perzsel az igazság.

**Csak magunkról van szó,
különösebben rólad.**

**Amúgy is szeretsz a figyelem
középpontjában lenni, nem?**

-Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem.

Finom a figyelem, de csak mértékkel.

**-Milyen bölcseket tudsz mondani,
alliteráció, esetleg szinesztézia mikor várható?**

-Humoros vagy.

-Na, végre valamiben egyetértünk elsőre.

-Szerinted jól viseljük ezt a
szeszélyes nyugalmat?

-Azt kell mondjam, jól.

-És szerinted panaszkodni fogok,
ha újból kinyit az iskola?

**-Ez egészen biztos. Ami megadatik,
az sosem jó, nem becsülöd.**

Utána persze sír a szád.

-Rossz ember vagyok?

-Rossz nem, csak ember.

-Bizonytalan vagyok magamban.

-Ez normális. Kicsit mindenki.

Vagy nagyon. De ez biztos.

-Köszökö Coelho, máris jobb a reggelem.

-Nálad reggel van?

Itt épp most megy le a Nap.

-Végülis egymás negatív képei vagyunk.

-De mégis egyként működünk.

-Jól eltereltük a szót, maradjunk annyiban.

-Találkozunk még?

-Nem rossz ötlet, úgysem lehet
mindent egy levegővel megbeszélni.

**-Furcsa, hogy ezt monddod, az előbb még
a tükrünk összetörését fontolgattad.**

-Az már vagy másfél perce volt.

És azért elég nagy forma vagy.

-Te sem vagy olyan vészes.

-Akkor ezt megbeszéltük.

-Dehogy. Folyt.köv.

-Rendben, holnap reggel,

vagyis este ugyanitt.

-Jó. És ne aggódj!

-Ez a végszavad?

-Nem. Ez az üzenetem.

3. helyezett: Nagy Patrik

(Győri SZC Deák Ferenc Közgazdasági Technikum)

„Gondolatok a szobából”

Csend öleli körbe a várost este,
Elnémul minden visszhang,
Csak semmitől kongó várótermek,
Bezárja kapuit a Pilvax,
Nézem, hogy telnek a másodpercek,
Kint eső csepereg, pirkad,
A magánytól kicsikét álmos lettem,
Néha a szobám is itt hagy.

Nem találom az énemet a kavalkádban,
Veled merülnék a szabadság tengerébe,
De hogyan ha, a külvilágtól falak zárnak?
A feszültségnél többet ér az emberélet,
Úgy látszik, maradok még magam társa,
Szenvedélyem elcseréltem szenvedésre,
Kiáltásom leváltottam hallgatásra,
Magányodból magányommal mentenélek.

Menekülnék ebből a zord világból,
Lehet, meg sem állnék a koporsóig,
Az ember az életből kiábrándul,
S, a maszkok mögött sem mosoly bújik,
Lassan elfeledjük, hogy az érzés nem bűn,
Mert nem védekezhetünk szabadlábon,
Ha majd, jól működik minden érzékszervünk,
Akkor ízlelhetjük újra meg a szabadságot.

Régóta nem láttam iskolámat,
Derűs hírt hoz egy szennylap,
Vértócsába fulladnak titkos vágyak,
Megismétli magát a tegnap,
Keresem a tömeget a félhomályban,
Egy perc s, szombatból szerda,
Az örökkévalóságnál még tovább tart,
De a szürkeség kivirul egy nap.

Különdíjasunk: Bódis Ferenc

(Győri Kossuth Lajos Középiskola)

Szupercella

Viharok, fejemben,
Sötét felhők felettem,
Felhő ez az érzés,
Felhő vagyok én is.

A tóból ki egyszer voltam lettem pára,
A többivel együtt szálltam égnek,
De én lettem kinek nincs párja
Kinek cellája lett hatalmas, kiket eltakar, félnek.

Elemészt engem s téged.
Monszun nehéz cseppjei borít be mindent körülöttem.
Ha akarnám se védhetnélek tőle,
Hisz te magad álltál eső alá,
Hogy majd te szivárványt csinálj belőle.
Nem tudnám ezt a cellát elviselni,
Nélküled ezt a feketeséget egyedül cipelni.

Börtön vagyok én is,
Börtön vagy nekem te is,
Viharok, fejemben,
Sötét felhők mögöttem.
Legyünk mi is felhők,
Saját közös cellánknak,
Önkéntesen rabjai.

Most mindenki örül?

Most mindenki örül

Még nem hordják úgy az árnyékot

Mírja ezt körül?

Van-e szándék?

Kezd virágozni, és a napsütés is erősebb,
Reménykednek hogy ettől majd vége lesz.

A kötöttség most enyhül

De rád kötik a félelmet

Hurcolod a haragot

Néhai kiút eléd tárul mint menny

És kiút a remény súgja, menj!

A pixelek ráfolynak a szemedre

A vöröset kitapétázzák a lelkedre,

Amit a nap kér

Még is most itt az üresség

Lágy tréfa sértő szem sem szól hozzád

A sötét most utánad jár

Még ha meg is látsz egy-két mosolyt

Színük kockákkal horgolt

Az ének is recsegve jön be most a ködös szobádba

Vajon kit teszünk ma a holt ágyra?

Az elejével nem tudom mit kezdjek

A hó majd elriaszt

És fáj majd a harmat is

Aludj a kádban és vegyél fel rendszertelen

A fény is becsillog most a teraszi széken

És a hideg is hiányzik
Bár veled vagyok de távol a közepétől
Hullámokban rád tör
kifakaszt,
majd befullaszt.

Különdíjasunk: Lakatos Krisztina Szilvia

(GYSZC Pálffy Miklós Kereskedelmi és Logisztikai Szakgimnáziuma és Szakközépiskolája)

Az én véleményem

Most nagyon nehéz helyzetben vagyunk,
Nem igazán fontos a hajunk.
Furcsa ilyenkor minden,
Valaki mentsen ki innen.
Még bizonytalan ez az egész,
Megbüntetnek a boltban ha maszk nélkül bemész.
Online tanítás van,
A tanárok feje sajnos néha még így is robban.

Karantén

A karanténnak nincsen párja,
Ilyenkor nagy a lárma.
Az emberek be vannak zárva,
Ezt senki sem várta.
Nem találkozhatunk senkivel,
Be kell érnünk ennyivel.
Ez az óvintézkedés fontos,
Már nagyon ritka ha az ember sportos.

